

Lucrarea „scurtată în neprihănire”

3 februarie 2005

Gili Cârstea

Există un element interesant, atât în Scriptură cât și în Spiritul Profeției, referitor la evenimentele finale, care contribuie la discuția recentă despre implicarea lui Dumnezeu în catastrofele planetare. Stimulate de recentul cutremur din Oceanul Indian, controversele din jurul “actelor” lui Dumnezeu au produs un val de acuzații noi și destul de surprinzătoare, venind din partea unor savanți de renume ai academiei adventiste. Spun surprinzătoare, deoarece profesorii noștri ar trebui să fie primii care să știe că ultima solie de har venită din partea lui Dumnezeu va fi o descoperire a “caracterului dragostei Sale.” Dar ei spun bisericii – și lumii – că dezastrele gen tsunami sunt ultimele avertizări că se apropie judecata, că biserica ar face bine să se pocăiască, iar lumea ar face bine să ne bage în seamă.

Vorbind despre evenimentele finale, Domnul Hristos avertiza că nimicirile vor fi atât de extinse și devastatoare încât, fără intervenția salvatoare a cerului, ele ar produce distrugerea totală a populației. “Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate” (Mat 24:22).

Informația aceasta devine vitală în ecuația nimicirii. Aici se spune că lanțul de circumstanțe cumplite declanșat de izgonirea harului divin nu are nevoie decât de “zile,” adică de ceva timp, ca să șteargă orice urmă de viață de pe pământ. Pe măsură ce protecția divină este izgonită de pe pământ, nimicirile vor funcționa pe principiul dominoului, producând o situație în care “nimeni n-ar scăpa.” Totuși, de dragul celor aleși, “zilele acelea” de maximă suferință “vor fi scurtate.” Aici ajungem la subiectul nostru: Cum vor fi scurtate? Ce metodă va folosi cerul spre a evita degradarea iremediabilă a condițiilor de viață, ca ea să nu pună în pericol existența celor aleși?

Un al doilea element apare în Spiritul Profeției: “Legea lui Dumnezeu va trebui onorată; cerințele ei vor trebui prezentate în adevăratul lor caracter, ca poporul să poată decide pentru sau împotriva adevărului. Dar lucrarea va fi scurtată în neprihănire” (6T19).

“Scurtată în neprihănire”? După cum afirmă teologii noștri, ea va fi scurtată în neleguire, căci Dumnezeu este văzut a produce calamități monstruoase tocmai pentru a scurta timpul, sucind mâna omenirii la spate, forțând-o să se pocăiască de teama exterminării

fizice. Dumnezeu este prezentat ca un dictator omenesc confruntat cu o rebeliune a supușilor săi. El îi lovește din ce în ce mai violent, spre a-i face să cedeze mai repede.

Pasajul nostru spune că metoda divină este prezentarea legii în “adevăratul ei caracter,” adică o transcriere a caracterului lui Dumnezeu, astfel ca oamenii să înțeleagă corect cauza morții și sursa vieții. Din cauza eșecului nostru lamentabil de a prezenta caracterul lui Dumnezeu în lumina decalogului, zilele se lungesc, harul protector se diminuează sub asaltul batjocurii generalizate, iar condițiile de viață se degradează mortal. Dumnezeu spune că, de dragul celor aleși, lucrarea va fi scurtată în neprihănire. Cum? Paragraful de mai sus continuă așa: “Solia neprihănirii lui Hristos trebuie să răsune de la un capăt al pământului la celălalt, pregătind calea Domnului. Aceasta este slava lui Dumnezeu care încheie lucrarea îngerului al treilea” (6T19).

Slava glorioasă a Dumnezeului nostru drept nu este nimicirea păcătoșilor, ci prezentarea neprihănirii lui Hristos de la un capăt al pământului la celălalt. El nu avertizează prin distrugeri de vieți omenești, ci prin descoperirea adevărului salvator, ca “poporul să poată decide” fără constrângeri drumul pe care dorește să meargă. El nu va scurta lucrarea în nelegiuire, omorând sute de mii de oameni, ca cei rămași să se pocăiască. Așa ceva nu s-a întâmplat după nici o asemenea tragedie, istoria fiind martoră că potopul, focul Sodomei, căderea Babilonului, dărâmarea Ierusalimului cu peste un milion de morți, ciuma din evul mediu, războaiele mondiale, New York 9/11 sau Madrid 3/11, nu au produs nici cea mai slabă mișcare de întoarcere la Dumnezeu. Din contră, ele au stârnit omenirea să se protejeze mai hotărât împotriva unor asemenea calamități, întorcând și mai hotărât spatele principiilor divine. Nici în cazul tsunami 2004 omenirea nu dă semne că este gata să cedeze în fața ofertelor lui Dumnezeu. La câteva săptămâni după dezastru, omenirea s-a adunat la Kobe să caute soluții pentru evitarea pierderilor. Nimeni nu a șoptit ceva, la Kobe sau la Geneva, despre pocăință sau despre calmarea minotaurului din centrul labirintului, care produce astfel de turbulențe mortale. Nici mass-media adventistă nu prea s-a deranjat să-și ridice glasul ca o trâmbiță, deși pretinde că este o voce profetică a ultimelor zile, semn că nici ea nu este foarte convinsă de asemenea proceduri teroriste.

Slava lui Dumnezeu nu este în lovituri mortale, ci în propagarea neprihănirii lui Hristos pe toate meridianele, prin metodele neprihănirii, cu uneltele neprihănirii, fascinând lumea cu farmecul inegalabil al unui Creator sacrificat pentru binele copiilor Săi. Doar o asemenea operațiune va scurta „zilele acelea,” punând în contrast marcant dragostea jertfitoare a lui Hristos cu ambiția de o cruzime extremă a Balaurului.

Când se va plictisi Laodicea să șchiopăteze de ambele picioare?